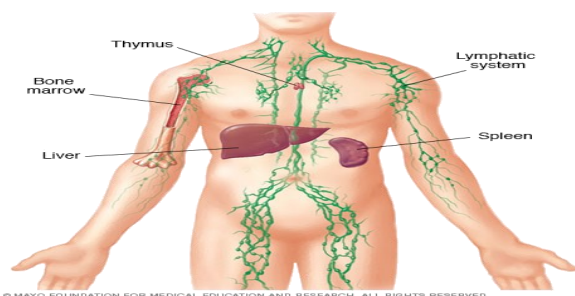

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی لرستان

مرکز آموزشی درمانی شهید رحیمی

لنفوم (Lymphoma)

شناسنامه ی پرورش آموزش

عنوان	لنفوم
تهیه و تنظیم	شهرام احمدی
سمت	کارشناس پرستاری- کارشناسی ارشد
تایید کننده و نظارت	فیزیولوژی پزشکی کارگروه آموزش به بیمار
سال بازنگری	1405
ناظر کیفی	دکتر یحیی بهاروند

واحد آموزش به بیمار و ارتقاء سلامت همگانی

نشت دارو به بافت های اطراف:

در هنگام تزریق در صورتی که دچار قرمزی، سوختگی، درد، التهاب و یا نشت مایع زیر پوست محل تزریق شدید حتما با پرستار خود در میان بگذارید.
در صورت نشت دارو به بافت های اطراف توصیه به استفاده از کمپرس سرد و یا گرم (بسته به نوع دارو) برای ۲۰ دقیقه ۴ بار در روز برای ۱ تا ۲ روز می گردد. از تابش نور به بافتی که دارو نشت کرده است ممانعت نمایید.

التهاب مخاط دهان و لثه:

این زخم ها عموما در طی ۱ تا ۳ هفته با توجه به شدت آنها بهبود می یابد. برای کاهش التهاب و زخم های دهانی استفاده از مسواک های نرم، شستشوی دهان با آب نمک یا سرم شستشو یا دهانشویه های فاقد الکل کمک کننده است. از مصرف غذاهای داغ، اسیدی، زبر و تند خودداری شود. همچنین در زمان درد، استفاده از بی حس کننده های موضعی مثل لیدوکائین به خصوص پیش از غذا در کاهش درد موضعی موثر است. مایعات مصرفی خود را افزایش دهید.

شماره تماس بیمارستان: 8-33336142

داخلی 2544-2676

آموزش همگانی: 33338156

وب سایت : rahimi.Lums.ac.ir

کاهش سلول های سفید خون و عفونت:

این داروها باعث کاهش سلول های سفید خون (WBC) می گردند، این عارضه شما را مستعد ابتلا به عفونت های جدی می کند. در صورتی که عفونت های مختصر سریعاً تحت درمان قرار نگیرند می توانند منجر به اتفاقات تهدید کننده حیات در فرد شوند. علائم عفونت شامل: تب و لرز، تعریق، گلودرد، سرفه و تنگی نفس، اسهال و سوزش ادرار است. پیشنهاد اکید می نمایم تا دماسنج دیجیتالی تهیه کرده و دمای بدن خود را به طور منظم چک نمایید. در صورتی که دماسنج دمای بالای ۳۸ درجه سانتی گراد را نشان داد، بررسی بیشتر از نظر احتمال عفونت ضرورت دارد.

سمیت قلبی:

داروی دوکسوروبیسین می تواند منجر به سمیت قلبی وابسته به دوز شود که معمولا پس از تجویز دوزهای مکرر دارو رخ می دهد. سمیت قلبی این دارو به صورت حاد و مزمن تظاهر می نماید. فاکتورهای خطر عوارض قلبی شامل: دوزهای تجمعی دارو، تجویز همزمان با برخی از داروهای دیگر شیمی درمانی، بیماری پیشین قلبی، فشار خون بالا، پرتودرمانی قفسه سینه و سن بالا می باشد. کنترل وضعیت عملکرد قلبی شما به طور منظم پیش و در طی درمان و همچنین پس از درمان ضروری است. در صورت ایجاد سمیت قلبی دوکسوروبیسین باید قطع شود.

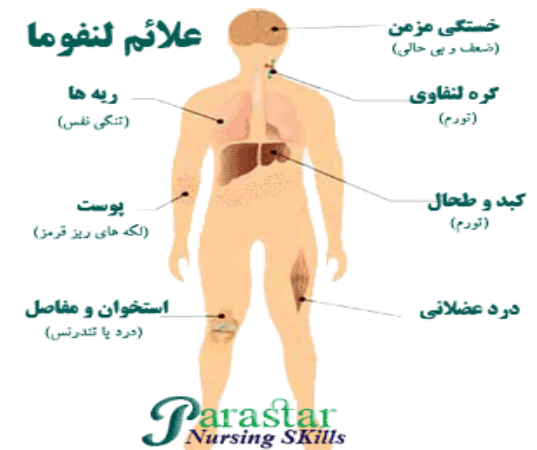

لنفوم (Lymphoma)

لنفوما بیماری از دست رفتن عملکرد و آسیب به سلول های سیستم لنفاوی است که تحت رشد مفرط قرار گرفته و موجب کاهش کارایی و اثربخشی سیستم لنفاوی شده اند. لنفوما به دو نوع اصلی تقسیم می شود، که توسط تورم بدون درد گره های لنفاوی مشخص می شوند. و به دو نوه هوچکین و غیرهوچکین تقسیم بندی میشود.

علائم و نشانه های بیماری:

علائمی مثل تعریق شبانه، تب و کاهش وزن، گره های لنفاوی بزرگ و بدون درد در ناحیه گردنی، مزانتری، شکم و لگن

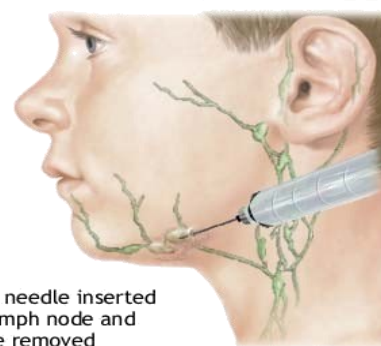

راه های تشخیص بیماری:

اگر پزشک به لنفوم غیر هوچکین مشکوک شود، از بیمار سؤالاتی را در مورد سابقه پزشکی وی مطرح کرده و معاینه بالینی کاملی به عمل می آورد.

این معاینات شامل:

- * بررسی بزرگ شدن گره های لنفی گردن، زیر بغل و یا کشاله ران می باشد.
- * تعدادی آزمایشات خونی نیز تجویز می شود.
- * تصویر برداری از نواحی داخل بدن بوسیله اشعه ایکس
- * سی تی اسکن (تصویر برداری با جزئیات بیشتر از داخل بدن)
- * ام آر آی
- * راه اصلی تشخیص قطعی بیماری با نمونه برداری مستقیم از غدد لنفاوی می باشد.

Biopsy needle inserted into lymph node and sample removed

ADAM.

عوارض ناشی از شیمی درمانی در لنفوم:

عوارض خونی:

با توجه به احتمال افت فاکتورهای خونی در ارتباط با تزریق دارو شما باید قبل از هر تزریق یک آزمایش خون ساده بنام CBC چک کنید.

ریزش مو:

نازک شدن و ریزش مو پس از شیمی درمانی غالباً رخ می دهد. به یاد داشته باشید نازک شدن و یا ریزش مو یک عارضه موقت بوده و پس از قطع درمان برگشت پذیر است. توصیه می شود قبل از شروع درمان موهای بلند را کوتاه کنید و جهت حفظ زیبایی از کلاه گیس استفاده نمایید، جهت کم کردن خارش کف سر می توانید از پماد A,D استفاده نمایید.

تهوع و استفراغ:

این عارضه می تواند بسیار سریع پس از شیمی درمانی ایجاد گردد (به صورت حاد)، برای پیشگیری از این عارضه یک دوز داروی ضد تهوع پیش از تزریق دارو تجویز می گردد و یا ۲ تا ۵ روز پس از تزریق دارو تظاهر نماید (به صورت تاخیری). در صورت تهوع شما می توانید با استفاده از وعده های غذایی کوچک و مکرر، مکیدن آبنبات های شکر و سخت و یا جویدن آدامس های بدون شکر این عارضه را کاهش دهید.